

det her har Udseende af, af de almindelige Omstændigheder i de enkelte Byer langtfra vil føre til et saa heldigt Resultat, som om man gik den Vej, jeg har anført, og som af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds er antydet igaar. — Der er endelig idag reist Spørgsmaal om Fordelingen af Udgifterne ved den nye Matrikulering. Jeg før mit Vedkommende maa aldeles afgjort være af den Mening, at man ikke kan lægge disse Udgifter paa Kjøbstæderne, og der er navnlig en Deel af disse Udgifter, og det en meget betydelig Deel, som man efter min Overbeviisning ikke med Villighed kan forlange, at Kjøbstæderne skulle udrede en eneste Skilling af. Dette er navnlig de Udgifter, der ville slyde af den Foranstaltning, som findes omtalt i Lovforslagets § 6, og som angaaer Ordningen af Kjøbstadjordernes Matrikul, de mulige Rettelser i samme eller Udbedring af de Feil og Unøjagtigheder, der i Tidernes Løb maatte have indsnøget sig deri. Kjøbstadjordernes Matrikul have Kjøbstæderne ikke mere med at betale, end Landboerne have med at betale den almindelige Matrikul; det maa absolut være Noget, som Staten maa betale, forsaavidt den ønsker Kjøbstadjordernes Matrikul rettet. Men jeg vil tillade mig at henstille, om det ikke, naar de ærede Medlemmer overveie dette Forhold og da, hvilket jeg er forvisset om, komme til den Erkjendelse, at Staten maa betale de Udgifter, Lovforslaget i dette Punkt vil medføre — da ligger meget nær at tænke paa en Rettelse af hele den øvrige Matrikul, og om det ikke er naturligt at ønske en saadan foretagen fra Ministeriets Side, da jeg anseer det for aldeles utvivlsomt, at der paa mange Steder i Landets Matrikul, ude paa selve Landet, er fremkommet ligesaa store Feil som de, der ganske vist ere tilfiede ved mange Kjøbstadjorders Matrikul. Man kommer da ind paa en heel Omarbeiden af Matrikullen, og det er et saa vidtløftigt og kostbart Arbeide, at jeg troer, man maa være i højeste Grad betænkelig ved at gjøre det første Skridt paa denne Vej.

Indenrigsministeren: Det gaaer vist de ærede Herrer, som det gaaer mig, at vi nu ere trætte af denne Debat, og jeg skal derfor

indskrænke mig til meget faa Bemærkninger, idet jeg med Hensyn til alle Enkeltheder maa indse, hvorvidt de ville fremkomme senere, formulerede i Endringsforslag. Jeg skal kun i Forbigaaende bemærke — da det er Noget, der ikke tidligere har været Gjenstand for Forhandling og ikke er omtalt fra mange Sider, men først nu er indkommet ved forskjellige Udtalelser — med Hensyn til Bestaffenheden af de personelle Skatter, der ville være et Supplement til Kjøbstædernes Indtægter og altsaa liges efter deres aarlige Behov — at jeg i denne Henseende ikke kan Andet end tiltræde, hvad der af et Par ærede Medlemmer er sagt angaaende den nuværende Formue- og Leilighedsstat; men jeg nævner det kun, fordi jeg af et æret Medlem uventet hørte en varm Lovtale over den saaledes bestaaende Skat. Det er min Hensigt, dersom jeg faaer med Sagens videre Udvikling at gjøre, at ubearbejde en Lov med Hensyn til den paagjældende Skat, som i sine Grundtræk væsentlig vil være bygget paa de samme Grundsaetninger, der ere gjorte gjældende her i Kjøbenhavn, og derved at henytte den Erfaring, som man ved den kjøbenhavnske Lovs Udførelse maatte have vundet, og jeg har i den Anledning foranlediget, at den Overligningskommission, der har haft en Mængde vigtige Principspørgsmaal til Afgjørelse og vil faae endnu flere, ikke slutter sit Arbeide, uden at meddele de Afgjørelser, der i de konkrete Tilfælde have fundet Sted, og det Udbytte, den med Hensyn til Loven selv, baade dens Indhold og navnlig dens Redaktion, maatte have vundet, hvorved de tvivlsomme Spørgsmaal let ville kunne blive rettede ved en noget forandret Redaktion. Jeg skal derhos tilføie, at jeg troer, at der i en saadan Lov med Hensyn til Kjøbstæderne kan søges optaget Noget af det, der skulde kaldes en Slags Tanke i den nuværende Formue- og Leilighedsstat. Ganske uden dette Moment er den kjøbenhavnske Skattelov ikke, idet de mindste Indtægter paa den ene Side reent ere undtagne i denne, altsaa de, der ikke have saa megen Indtægt, at de kunne afgive Noget til Skat, ere fritagne derfor — det er et Leilighedsmoment — og derhos er der indenfor visse Grændser en deels stigende og deels faldende Skala. Jeg